

11 Δεκεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Εφεσείων- Καθ' ου η αίτηση,

v.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων - Αιτητών.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 841).

Αίτηση ακυρώσεως — Αντικείμενο — Παράλειψη απάντησης — Κατά
πόσο μπορεί υπό τις περιστάσεις να θεωρηθεί άρνηση — Αρνητική
η απάντηση στο ερώτημα — Η άρνηση προϋποθέτει εκδήλωση αρ-
νητικής απόφασης ως προς το θέμα στο οποίο αφορά και η παρά-
λειψη, ανυπαρξία οποιασδήποτε απόφασης πάνω σε ζήτημα το
5 οποίο είναι νομικά υποχρεωμένη να πάρει.

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Κατάργηση δίκης — Έκλειψη αντι-
κειμένου αίτησης ακυρώσεως καταργεί τη δίκη.

10 Οι αιτητές-εφεσιβλήτοι που είχαν υποβάλει αίτηση για άδεια δια-
χωρισμού 33 οικοπέδων στην περιοχή Αγίας Φύλαξης, προσβάλουν
την άρνηση και/ή παράλειψη του εφεσείοντα Δήμου Λεμεσού να απα-
ντήσει στο αίτημά τους. Στο σχετικό όμως φάκελο του εφεσείοντος
15 Δημοτικού Συμβουλίου υπάρχουν πρακτικά στα οποία εμφανίζεται
πως εγκρίθηκε υπό όρους η έκδοση της αιτηθείσας άδειας. Οι εφεσί-
βλήτοι έλαβαν γνώση του γεγονότος αυτού με την κοινοποίηση της έν-
στασης στην προσφυγή τους. Το πρωτόδικο δικαστήριο αποδέχτηκε
20 την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του Δήμου Λεμεσού.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποδέχτηκε την έφεση
του Δήμου και αποφάνθηκε ότι από τα γεγονότα της παρούσας
υπόθεσης καταδεικνύεται πως ελήφθη απόφαση από τον εφεσειό-

να Δήμο στο αίτημα των αιτητών, με αποτέλεσμα η προσφυγή να καθίσταται άνευ αντικειμένου και έπρεπε γι' αυτό ακριβώς το λόγο να απορριφθεί.

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

5

Αναφερόμενη υπόθεση:

Χριστοδουλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3780.

Έφεση.

10

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδη, Δ.) που δόθηκε στις 20 Ιουλίου, 1998 (Αριθμός Προσφυγής 620/85) με την οποία ακυρώθηκε απόφαση του Δήμου Λεμεσού να αρνηθεί και/ή να παραλείψει να εκδώσει άδεια διαχωρισμού οικοπέδων κατόπιν αίτησης των εφεσιβλήτων.

15

Γ. Ποταμίτης, για τους Εφεσείοντες-Καθ' ων η αίτηση.

20

Μ. Μαλαχτού, για τους Εφεσίβλητους-Αιτητές.

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

25

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Στις 4.7.85 οι αιτητές καταχώρισαν προσφυγή εναντίον του καθ' ου η αίτηση - Δήμου Λεμεσού - στην οποία ζητούνται θεραπείες που διατυλώνονται διαζευκτικά. Το Δικαστήριο δεχόμενο την προσφυγή εξέδωσε απόφαση που τα γεγονότα της υπόθεσης δε δικαιολογούσαν. Τα γεγονότα αυτά, σε όση έκταση χρειάζεται να αναφερθούν για τους σκοπούς της κρινόμενης έφεσης, είναι τα εξής: Στις 16.8.78 οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση στον εφεσείοντα Δήμο Λεμεσού, για διαχωρισμό τεμαχίου γης σε 33 οικοπέδα στην περιοχή Αγία Φύλαξη. Από την πιο πάνω ημερομηνία μέχρι και της ημέρας ακρόασης της έφεσης ο εφεσείων δεν κοινοποίησε στους αιτητές καμιά απόφαση του πάνω στην υποβληθείσα αίτηση. Στο φάκελο όμως της αρχής υπάρχουν πρακτικά συνεδριάσεως της 4.11.83, του εφεσείοντος Δημοτικού Συμβουλίου (τεκμ.1), στα οποία εμφανίζεται πως εγκρίθηκε υπό όρους η έκδοση της αιτηθείσης άδειας. Το γεγονός δε αυτό αναφέρεται στην παράγρ.9 της ένστασης, παρότι, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, τούτο δεν γνωστοποιήθηκε εγγράφως

30

35

40

5 στους αιτητές. Φαίνεται πως η εξέλιξη αυτή, της μη γνωστοποίησης δηλαδή της απόφασης στους αιτητές, σημειώθηκε γιατί, όταν υποβλήθηκε η αίτηση για διαχωρισμό του κτήματος, αυτό δεν περιλαμβανόταν στην υδρευόμενη περιοχή του Συμβουλίου

10 Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, αλλά με κάποια διευθέτηση του Επάρχου της πόλης θα παρεχόταν νερό από την υδατοπρομήθεια Αγίας Φύλας. Τον Σεπτέμβρη 1985 το Υπουργικό Συμβούλιο, ενεργώντας βάσει του άρθρου 9(3)(γ) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, περιέλαβε στις περιοχές

15 ύδρευσης του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού και την περιοχή στην οποία βρίσκεται το κτήμα των αιτητών. Άλλο σοβαρό γεγονός που παρενεβλήθη στο ενδιαμέσο χρονικό διάστημα είναι ότι το 1984 το Δημοτικό Συμβούλιο Λεμεσού αποφάσισε τη χάραξη μιας οδικής αρτηρίας η οποία διαπερνά το κτήμα

20 των αιτητών και επομένως τα σχέδια διαχωρισμού που υποβλήθηκαν έπρεπε να τροποποιηθούν με βάση αυτά τα νέα δεδομένα.

20 Παραθέτουμε πιο κάτω τις θεραπείες που ζητούν στην προσφυγή τους οι αιτητές, στις παραγράφους 1 & 2.

25 "1. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η άρνησις και/ή παράλειψις του καθ' ου η Αίτησις να εκδώση την άδειαν διαχωρισμού οικοπέδων κατόπιν σχετικής Αιτήσεως των Αιτητών είναι άκυρος και ότι πάν το παραληφθέν έδει να είχε εκτελεσθή.

30 2. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις και/ή παράλειψις του καθ' ου η Αίτησις να μη εκδώση την άδεια διαχωρισμού οικοπέδων, ελήφθη καθ' υπέρβασιν και/ή κατάχρησιν εξουσίας και/ή καθ' υπέρβασιν του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου Κεφ.96 και/ή ότι ο Καθ' ου η Αίτησις ενήργησε κατά παράβασιν των αρχών της χρηστής διοικήσεως."

35 Άρνηση της διοίκησης να αποδεκτεί αίτημα που υποβάλλεται ή να εκτελέσει πράξη που κατ' ισχυρισμό είναι υποχρεωμένη, προϋποθέτει εκδήλωση της αρνητικής απόφασης ως προς το θέμα στο οποίο αφορά. Παράλειψη από την άλλη σημαίνει ανυπαρξία οποιασδήποτε απόφασης πάνω σε ζήτημα στο οποίο είναι νομικά υποχρεωμένη η διοίκηση να πάρει. Οι εφεσίβλητοι-αιτητές με τις

40 θεραπείες που ζητούν στην αίτηση ακυρώσεως, και που παραθέτουμε πιο πάνω, προσβάλλουν την άρνηση του εφεσειόντος Δήμου να εκδώσει σ' αυτούς άδεια διαχωρισμού του κτήματός τους, προφανώς γιατί μετά από την πάροδο αρκετού χρόνου δεν είχε κοινοποιηθεί σ' αυτούς οποιαδήποτε απόφαση και επομένως εξέλαβαν τη στάση αυτή ως άρνηση στην αίτησή τους. Αντικείμενο

δηλαδή της προσφυγής τους είναι η παράλειψη ενέργειας εκ μέρους του εφεσείοντος που επιβάλλει ο νόμος. (Δες την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ανδρέας Χριστοδουλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3780 όπου παρατίθενται και οι σχετικές αποφάσεις στις οποίες συζητείται η νομολογία).

5

Από τα γεγονότα της υπόθεσης όμως που αναφέρουμε πιο πάνω, καταδεικνύεται πως ελήφθη απόφαση από τον εφεσείοντα Δήμο στην αίτηση για διαχωρισμό του κτήματος των αιτητών. Αυτή καταγράφεται στο πρακτικό συνεδρίασής του στις 4.11.83 και έγινε γνωστή στους εφεσίβλητους με την κοινοποίηση σ' αυτούς της ένστασης στην προσφυγή. Είμαστε της γνώμης, επομένως, ότι δεν υπήρχε αντικείμενο προς συζήτηση ενώπιον του εκδικάσαντος Δικαστηρίου. Η απόφασή του να αποδεκτεί την προσφυγή δεν συνάδει με τα γεγονότα που παραθέτουμε πιο πάνω. Η προσφυγή θα έπρεπε να απορριφθεί γιατί κατέστη άνευ αντικειμένου. Η έφεση συνεπώς γίνεται αποδεκτή. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

10

15

20

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.